

Kedves Albertem!

Kimondhatatlan nagy örömmel olvastam a reggeli ujságokból, hogy a régi vágyunk végre is beteljesedett és elnyerted a Nobel díjat. El tudom képzelni, hogy milyen örömmel és büszkeséggel tölthet el Téged és kedves családot ez a régien megérdemelt kitüntetés, mikor én is annyira büszke vagyok arra, hogy nekem is volt egy kis részem abban, hogy nem Te vagy a negyedik külföldi magyar Nobel díjas; hogy hazajöttél és itthon maradtál s itthon végezted kutatásaidnak legsikeresebb részét.

Örvendek azért is, mert ez a díj végre biztosítja azt a gondtalan megélhetést, amely első feltétele kutató munkát zavartalan folytatásának. De örvendek azért is, mert bizton hiszem és remélem, hogy ennek a külföldi legnagyobb kitüntetésnek hatására alatt egy a Karban, mint a miniszteriumban végleg meg fog érlelődni annak a belátása, hogy a magyar Nobel díjasnak Budapesten van helye, hogy itt kell a részedre egy olyan hatalmas intézetet készíteni, amely méltó legyen Hozzád, az egyetemhez, az országhoz. Ugy hiszem, hogy közölhetem Veled azt, hogy Beznák kezdeményezésére és jóformán a miniszter felszólítására a Kar egy bizottságot küldött ki az orvosi kar reorganizációjára céljából. Ennek a bizottságnak, melynek én is tagja vagyok, úgy hiszem, legfontosabb feladata gondoskodni arról, hogy az experimentális intézetek megfelelő módon nyerjenek elhelyezést. Erősen reméljük, hogy a miniszterium megértéssel lesz eme óhajunkkal szemben s legalább egy 10 millió keretet fog

kieszközölni arra, hogy megfelelő intézetek építtessenek s így
mód lesz arra, hogy a Te igényeid minden tekintetben kielégítesse-
nek.

Ezért nagyon kérlek, ne hogy engedjél, ~~ahogy~~ bizo-
nyára nagy számmal feléd forduló külföldi csábításoknak, légy egy
kis türelemmel, mert hiszem abban, hogy itthon is minden óhajodat
teljesíteni fogják.

Legyen szabad végül a Méltóságos Asszonyt is
arra kérnem, hogy miként egy évtizeddel ezelőtt Ő segített nekem
abban, hogy hazajőjj, most is legyen segítségünkre abban, hogy
itthon maradjál.

A Méltóságos Asszony kezeit csókolva,
meleg baráti szeretettel ölel

Budapest 1937.okt. 29.

Jock Ruzsics